

Verslag van boekbespreking 29 januari 2008, van leeskring De Omslag

Gelezen boek: *Scheepsberichten van E. Annie Proulx*

Aanwezig: Marné, Dicky, Wil, Paulien, Thea, Gerda, Janny

Wat vonden wij ervan:

Marné: heeft het boek niet uitgelezen, vond het niets.

Dicky: heeft gelezen tot blz. 200, het boek sprak haar niet aan.

Wil: heeft het boek met veel moeite uitgelezen, vond de inhoud van het verhaal niets.

Paulien: is met veel pijn en moeite tot blz. 170 gekomen, kon zich het verhaal niet eigen maken.

Thea: mooi boek, heel mooi, vooral de omgang van Quoye met zijn kinderen sprak haar erg aan.

Gerda: heel mooi, prachtig boek.

Janny: mooi boek, met plezier twee keer gelezen.

Achtergrond schrijfster:

E. Annie Proulx is geboren op 22 augustus 1935 in Norwich-Connecticut in de VS. Ze groeide op in North Carolina, in een gezin met zes meisjes. Haar vader was een Frans-Canadese immigrant en haar moeder was een Amerikaanse van Ierse afkomst.

Ze heeft geschiedenis gestudeerd aan de universiteit van Montreal waar ze in 1973 haar masters degree behaalde. Ze is driemaal getrouwd geweest en heeft drie zoons. Annie Proulx zorgde als alleenstaande moeder voor haar kinderen door allerlei baantjes aan te nemen, o.a. als journaliste voor een plaatselijke krant. Achteraf beschouwde ze dat als een goede schrijverstraining.

Ze leidt bij voorkeur een leven in afzondering en ze weet te overleven in de jungle. Bijna twintig jaar **woonde ze in de bossen van Vermont in een zelf gebouwd huisje, ze kan jagen, vissen en koken.**

Ze is wars van glamour en voelt zich zeer betrokken bij het welzijn van het Amerikaanse landschap, wat terug te vinden is in haar werk.

In 1988 debuteerde ze met *Heart Songs and Other Stories* en in 1992 kwam haar roman *Postcards* (Ansichten) uit, waarvoor ze als eerste vrouw de prestigieuze PEN/Faulknerprijs ontving.

Voor haar roman *Scheepsberichten* (*The Shipping News*) in 1993 kreeg ze vier prijzen: de Pulitzer Prize, de National Book Award, de Irish Times International Fiction Prize en de Heartland Prize van de Chicago Tribune.

Scheepsberichten is in 2001 verfilmd door Lasse Hallström.

Bibliografie:

1988 *Klaaglied* (*Heart Songs and Other Stories*)

1992 *Ansichten* (*Postcards*)

1993 *Scheepsberichten* (*The Shipping News*)

1996 *Accordeonmisdaaden* (*Accordion Crimes*)

1999 *De gouverneur van Wyoming* (*Close Rang*)

2002 *De laatste troef* (*That Old Ace in the hole*)

2003 *Hels stof* (*Bad dirt*)

Korte inhoud:

De hoofdpersoon in het boek is Quoye, een derderangs krantenjournalist. Zo op het eerste gezicht is er geen grotere sukkel mogelijk dan deze Quoye. Hij grijpt voortdurend naar zijn kin om het gebrek daarvan te verbergen.

Tijdens een vergadering ontmoet hij Petal Beer. Hij trouwt met haar en beleeft een maand van vurig geluk, gevolgd door een zes jaren durende lijdensweg.

Petal is een nymfomane, ze bedriegt en vernedert Quoye en is een slechte moeder voor haar twee dochters, Bunny en Sunshine. Ze gaat er vandoor met het spaargeld van Quoye en komt bij een auto-ongeluk samen met haar minnaar om het leven. Vlak voor het ongeluk heeft ze haar dochters, vier en

zes jaar oud, verkocht aan een pedofiele fotograaf. Gelukkig krijgt Quoye zijn kinderen terug zonder dat er al te veel kwaad is geschied.

Met zijn lang vergeten tante Agnis Hamm, die hem vertelt over zijn voorouders die in Newfoundland woonden, besluit Quoye naar Canada te vertrekken om daar een nieuw leven te beginnen.

Ze vestigen zich in het huis van hun voorouders in de buurt van het plaatsje Killick-Claw.

Hij krijgt een baantje bij de Gammy Bird, een lokale krant die voornamelijk aandacht besteedt aan seksschandalen en auto-ongelukken. Hij gaat de rubriek Scheepsberichten verzorgen en krijgt ook het verslaan van auto-ongelukken toegewezen hetgeen voor Quoye een gevoelig onderwerp is gezien het recente verleden. Elk artikel dat hij schrijft vergroot zijn inzicht in de opmerkelijke bevolking en in zich zelf.

Dan ontmoet hij Wavey, een weduwe met een geestelijk gehandicapt zoontje en heel voorzichtig ontstaat er een band tussen hen.

Langzaam komt Quoye in het reine met zich zelf. Hij wordt hoofdredacteur van de Gammy Bird en zegt ja tegen Wavey en ervaart dat de liefde zich soms kan voordoen zonder wee en droefenis.

Janny Pohlkamp